योगिषु Spr. 1287. श्रायोगप्रयोगकृषिकाधिाडयप्रभूत Sadde. P. 4,9,a. प्रयोगं प्रयोजयित ste leihen Geld auf Zinsen aus 35, b. — 9) = निर्श्न Beispiel H. an. Med. — 10) Pferd (vgl. प्रयाग) Çabdam. im ÇKDa. — Vgl. ऋर्ष ०, पूर्व ०, भृरि ०, सुप्रयोगविशिख, प्रायोगिक.

प्रयोगदीप (प्र॰ + दीप) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 131. प्रयोगपद्गति (प्र॰ + प॰) f. desgl. Ind. St. 1, 60.

प्रयोगपारिज्ञात (प्र॰ + या॰) m. desgl. Verz. d. B. H. No. 1025. 1176. 1309. 1403. Mack. Coll. I, 28.

प्रयोगमुक्तावली (प्र॰ + मु॰) f. desgl. Verz. d. B. H. No. 1028. प्रयोगवृत्ति (प्र॰ + वृ॰) f. desgl.: ॰कार् Verz. d. Oxf. H. 113, b. प्रयोगवैजयत्ती (प्र॰ + वै॰) f. desgl. Ind. St. 1, 80. 470. 481. प्रयोगसार् (प्र॰ + सार्)m. Titel eines Abschnitts im Samskaratattva; s. u. तत्राधिदेवता.

प्रयोगातिशय (प्रयोग + श्रति ) m. in der Dramatik allzudeutliche Einführung einer Person auf die Scene, indem dieselbe geradezu genannt wird: एषा उपमित्युपतेपातमूत्रधारप्रयोगतः । पात्रप्रवेशी यत्रायं प्रयोगा-तिशयो मतः Paatipan. 23, a, 9. 28, a, 8.

प्रयोगार्घ AK. 3,3,26 nach ÇKDa. und Wils. m. = प्रत्युत्क्राम: es ist aber adj. die Bedeutung von प्रयोग habend.

प्रयोगिन् (von युज्ञ् mit प्र oder von प्रयोग) adj. zur Anwendung kommend, gebräuchlich: समूद्धाः परिचाट्यापचाट्याच्छा प्रयोगिणा Ak. 2,7, 20. स्कृतप्र einmalige Anwendung habend Kiti. Ça. 24,3,34. प्रयोगिल n. das zur Anwendung-Kommen, Gebrauchtwerden 1,5,7.

प्रयोगीय (von प्रयोग) adj. über die Anwendung (der Medicamente) handelnd: झध्याप Verz. d. B. H. No. 967.

प्रयोग्य (von युज् mit प्र) P. 7,3,68, Sch. m. ein Thier, das angespannt wird, Zugthier: यहा प्रयोग्य श्राचरण युज्ज: Knånd. Up. 8,12,3.

प्रयोजिक (wie eben) nom. ag. (f. िजिका) 1) veranlassend, bewirkend, zu Etwas führend; Urheber P. 1, 4, 55. तस्य तत्तनपांच्हेर्ट् त ट्वासन्प्र-पाजिका: Riéa-Tar. 6, 119. Kull. zu M. 11, 54. Schol. zu P. 6, 1, 56. धना-रान MBH. 12, 3327. स्रविवार Sañsk. K. 181, a, 1. Z. d. d. m. G. 7, 168, N. 1. Sih. D. 3, 6. 7. 20, 16. Schol. zu Kap. 1, 95. Schol. bei Wilson, Siñkhjak. S. 183. Siddh. K. zu P. 2, 3, 27. Schol. zu Kâtj. Ça. 319, 17. 18. 320, 2. सि Schol. zu Kâtj. Ça. 319, 19. 320, 2. सि Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 80. — 2) Verfasser: धर्मशास्त्र Jiáń. 1, 5. — 3) Verlether, Glünbiger Jiáń. 2, 62.

प्रयोजन (wie eben) n. Veranlassung, Motiv, wirkende Ursache; Zweck, Absicht AK. 3,4,15,88. 18,119. H. 1314. an. 4,179. MED. n. 191. Halis. 5.81. Simensa. 66. P. 4,2,56. 5,2,81. (अवमन्यत्ते) कृतावीच प्रयोजनम् Spr. 3070. न विद्यते कवे: किंचिर्विज्ञातं प्रयोजनम् MBn. 1,5805. अव्दिस्वं प्रयोजनम् 7828. निक् मे उन्यत्प्रयोजनम् 3,2971. 13315. 12,11987. प्रयोजनं निर्वृत्तमिव वासे मम 14,899. 405. Habiv. 15711. भावस्तत्र प्रयोजनम् Jiéń. 3,188. गुरू Spr. 867. Çâs. 28,10, v. l. Vien. 80,11. Sân. D. 13. एतचतुर्विधपुरुषार्धप्रयोजनम् M. 7,100. वृद्या जन्मप्रयोजनम् Mâsk. P. 121,10. 128,45. न खलु प्रयोजनं कार्यो वा विलोक्य माया प्रवर्तते Paas. 15,11. 64,12. Suça. 1,3,5. 24, 15. 2,1,8. कम: स्मृतिप्रयोजनः VS. Paār. 4,179. AV. Paīr. 4,114. 119. Kan. 6,2,1. 10,2,8. Vedintas. (Allah.) No.

5. 17. Vartt. zu P. 5,4,68. Pat. zu P. 1,1,62. 2,4,66. 3,1,11 (in der ed. Calc.). Kar. zu P. 4,1,18. Kac. zu P. 1,1,56. Schol. zu P. 4,1,15 und 1,1,68, Vartt. 4. Madbus. in Ind. St. 1,14,4. 16,14. 18,5. 21,8. 10. पुत्रप्रयोज्ञना दाराः पुत्रः पिएउप्रयोज्ञनः । क्तिप्रयोज्ञनं मित्रं धनं सर्वप्रयोज्ञनम् ॥ Spr. 1788. परप्रयोज्ञना / für Andere dienend Rage. 8,81. कृत्प्रयोज्ञना die ihren Zweck erreicht hat Katbis. 13,158. प्रतिपन्न R. 5,8,20. सिद्धं नः प्रयोज्ञनम् Pankat. 44,10. प्रयोज्ञनेन in einer bestimmten Absicht MBE. 3,13313. Pankat. 162,6. किन प्रयोज्ञनेन in welcher Veranlassung Paab. 23, 2. प्रयोज्ञनवणात् Pankat. 264, 22. Mit dem instr. der Sache Nutzen von Etwas: फलासेंट्राक्रुणा तरुणा कि प्रयोज्ञनम् Spr. 2210. निर्धनेन ध्रवेनेक् न तु किंचित्प्रयोज्ञनम् 3029. (मम) न किंचिर्यंन प्रयोज्ञनम् mir ist es nicht im Geringsten um Geld zu thun Pankat. 5,5. परा जीवितेन प्रयोज्ञनम् 162.6. 236,12. Hit. 93,5. Vet. 23,8. 33, 16. Mit einem gen. oder dat. P. 2,3,73, Sch. — Vgl. निष्प्रयोजन.

प्रयोजनवस् (von प्रयोजन) adj. einen Zweck habend, zn Etwas dienend, aienlich: ेमूलकन्द्निर्यासस्वरसाद्यः प्रयोजनवसः Suçu. 1,5, 1. 5. प्रयोजनवर्ती प्रीति लोकाः समनुवर्तते mit einer bestimmten Absicht verbunden sc v. a. egoistisch R. 6,82,45.

प्रयोड्य (von युज् mit प्र) adj. P. 7.3,68. Vop. 26,10. 1) zu werfen, abzuschiessen: स्रस्त्र And. 3,52. Hantv. 1101. — 2) ansuwenden, anzubringen, zu gebrauchen: वाक्कीत्र मधुरा स्नद्या प्रयोड्या धर्ममिच्क्ता M. 2,150. तस्मै प्रयोड्याभ्यधिका कि पूजा MBu. 1,7194. प्रयोड्य मिय लगा न प्रति-ष्टिराह्यम् Ragu. 5,58. गुणाभिच्यञ्जकी शब्दार्थी काव्ये की San. D. 4. 11. Buar. beim Schol. zu Çak. 8,20. Z. d. d. m. G. 7,168, N. 1. H. 336. का. nom. abstr.: एवंवितप्रयोड्यलात् विज्ञानस्य Çakk. zu Bau. Àr. Up. S. 67. — Nach ÇKDr. und Wils. n. Kapital (eig. was auf Zinsen gegeben wird).

प्रयोतीत् (von यु mit प्र) nom. ag. Abtrenner, Ausscheider: स्त्रप्रश्चित्-नृतस्य प्रयोता nicht einmal der Traum schliesst das Böse aus RV. 7.86, v. प्रत्यमेघ neben der Lesart प्रयय patron. von प्रियमेघ Ait. Bn. 8, 22. प्रश्च (von रच् mit प्र) adj. derjenige, vor dem man Imd schützt, Siddle. K. 206, a, 8.

प्रतिषा (wie eben) n. das Beschützen: भगत्रस्त Pankat. III, 33.

प्रस्थम् (von 1. प्र + र्य) adv. gaṇa तिष्ठद्वारि zu P. 2.1,17. प्रराधम् (von राध् mit प्र) m. N. pr. eines Àñgirasa: मुराधम: प्ररा-धमश्राद्धिरमयो: साम Ind. St. 3,244,6.

प्रशैष्ट्य (wie eben) adj. sufriedenzustellen: यत्ते दित्सु प्रशुष्ट्यं मन्ते स्र-स्ति सुतं तृक्त् RV. 5,39,3.

प्रशिक्षन् (von रिच् mit प्र) adj. hinter sich lassend, hinausreichend über: हमा दिवश्च RV. 1,100, 15.

সারা (von হ্রা mit স) m. N. pr. eines mythischen Wesens, welches Garuda bekämpft, MBs. 1,1489. eines Råkshasa 3,16365.

प्रकृत् (कृत् mit प्र) 1) adj. hervorschiessend, sich wie eine Pflanze erhebend: यज्ञगिरिं नाम सन्धास्य प्रकृत् (könnte auch auf प्रकृत् zurückgeführt werden) गिरिम् Hariv. 5327. — 2) f. Trieb, Schoss AV. 13, 1, 8.9.

সমত partic. s. u. দুকু mit স. Die Bed. Bauch bei Wilson und im ÇKDn. beruht auf der falschen Auffassung von নাত্ৰ Med. du. 8 (= H. an. 3, 189).